

PRESUDA SUDA

18. veljače 1970.(*)

U predmetu 40-69,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u, koji je uputio Bundesfinanzhof München (Savezni financijski sud u Münchenu, Njemačka), u postupku koji se vodi pred tim sudom između

Hauptzollamt Hamburg-Oberelbe

i

Firma Paul G. Bollmann, Hamburg,

o tumačenju Uredbe Vijeća br. 22/62 i Uredbe Komisije br. 77/62, kako je izmijenjena Uredbom Komisije br. 136/62,

SUD,

u sastavu: R. Lecourt, predsjednik, R. Monaco (izvjestitelj) i P. Pescatore, predsjednici vijeća, A. M. Donner, W. Strauß, A. Trabucchi i J. Mertens de Wilmars, suci,

nezavisni odvjetnik: K. Roemer,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Rješenjem od 30. srpnja 1969., koje je Sud zaprimio 3. rujna 1969., Bundesfinanzhof (Savezni financijski sud) Savezne Republike Njemačke uputio je na temelju članka 177. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice nekoliko pitanja o tumačenju Uredbe Vijeća EEZ-a br. 22 od 4. travnja 1962. (SL 1962, br. 30) i Uredbe Komisije EEZ-a br. 77 od 23. srpnja 1962. (SL 1962, br. 66), kako je izmijenjena Uredbom Komisije EEZ-a br. 136 (SL 1962, br. 113).

Prvo pitanje

2 Svojim prvim pitanjem Bundesfinanzhof (Savezni financijski sud) od Suda zahtijeva da utvrdi treba li članak 14. Uredbe br. 22/62 tumačiti na način da države članice imaju pravo i obvezu donijeti nacionalne propise za utvrđivanje proizvoda koji na temelju članka 1. te uredbe podliježu pristojbi te za njihovo međusobno razlikovanje.

3 U skladu s člankom 14. Uredbe br. 22/62 „države članice poduzimaju sve mjere za prilagodbu svojih zakona i drugih propisa tako da se odredbe ove uredbe, osim ako je njome drukčije propisano, mogu učinkovito provoditi od 1. srpnja 1962.” [neslužbeni prijevod]

4 Budući da se u skladu s člankom 189. drugim stavkom Ugovora Uredba br. 22/62 izravno primjenjuje u svim državama članicama, potonjima je, osim ako je izričito propisano drukčije, zabranjeno u svrhu primjene uredbe donijeti mjere za izmjenu njezina područja primjene ili dopunu njezinih odredaba.

U mjeri u kojoj su normativne ovlasti za carinska pitanja prenijele na Zajednicu kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje zajedničkog poljoprivrednog tržišta, države članice više nemaju ovlast donositi normativne odredbe u tom području.

5 Stoga članak 14. Uredbe br. 22/62 treba tumačiti na način da države članice moraju poduzeti sve potrebne mjere za uklanjanje prepreka za primjenu uredbe od 1. srpnja 1962. koje mogu proizići iz njihova zakonodavstva.

Shodno tomu, tim se člankom državama članicama ne dopušta da donesu nacionalne propise koje utječu na područje primjene same uredbe.

6 Stoga na prvo pitanje valja odgovoriti negativno.

Drugo pitanje

7 Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, Bundesfinanzhof (Savezni financijski sud) od Suda zahtijeva da utvrdi „treba li članak 1. Uredbe br. 22/62, u kojem se navodi određena roba uključena u Zajedničku carinsku tarifu, tumačiti na način da nacionalni zakonodavac može tumačiti pojmove kojima je ta roba opisana jer pojmovi kojima je roba u carinskoj tarifi opisana nužno zahtijevaju tumačenje”.

8 Budući da opis robe iz uredaba o uspostavi zajedničke organizacije tržišta čini dio prava Zajednice, njegovo tumačenje može se urediti samo uz poštovanje nadležnosti Zajednice.

Osim toga, zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta, kao što je ona koja se želi postupno uspostaviti Uredbom br. 22/62, mogu ostvariti svoje ciljeve samo ako se propisi doneseni za njihovu realizaciju primjenjuju ujednačeno u svim državama članicama.

Opisi robe koja je obuhvaćena tim organizacijama stoga moraju imati isti raspon u svim državama članicama.

- 9 Takav zahtjev bio bi ugrožen ako bi u slučaju poteškoća u tarifnom razvrstavanju robe svaka država članica tumačenjem mogla odrediti taj raspon.

Iako je točno da u slučaju poteškoća u razvrstavanju robe nacionalna uprava može odlučiti donijeti provedbene mjere i u konkretnom slučaju pojasniti dvojbe proizišle iz opisa robe, to može učiniti samo uz poštovanje odredaba Zajednice i pod uvjetom da nacionalna tijela ne mogu donijeti obvezujuća pravila tumačenja.

- 10 Stoga na drugo pitanje valja odgovoriti negativno.

Treće pitanje

- 11 Ako je odgovor na drugo pitanje negativan, Bundesfinanzhof (Savezni financijski sud) od Suda zahtijeva da utvrdi jesu li trtice purana hrptovi (dijelovi hrptova) ili drugi komadi peradi u smislu članka 2. Uredbe br. 77/62, kako je izmijenjen člankom 1. Uredbe br. 136/62, ili jestivi klaonički proizvodi u smislu članka 3. te uredbe.

- 12 U skladu s općim pravilom tarifnog razvrstavanja koje je utvrđeno u pravilu 5. Pravila za tumačenje nomenklature Zajedničke carinske tarife (Uredba Vijeća br. 950/68, SL 1968, br. L 172), roba koja nije obuhvaćena nijednim tarifnim brojem razvrstava se u tarifni broj robe kojoj je najbližija.

O pitanju je li roba slična jedna drugoj odlučuje se ne samo na temelju njezinih fizičkih svojstava, već i njezine upotrebe i tržišne vrijednosti.

U nedostatku posebnih okolnosti, tržišna vrijednost robe uobičajeno je njezina tržišna cijena.

- 13 Izraz „hrptovi i vratovi” iz članka 2. Uredbe br. 77/62, kako je izmijenjen Uredbom br. 136/62, odnosi se na komade zaklane peradi osim onih koji su namjerno odvojeni od hrptova i kao takvi čine preostale dijelove nakon rezanja ptice na komade, kao što je slučaj sa spornim proizvodom.

Tržišna vrijednost tog proizvoda, koja se odražava u njegovoj tržišnoj cijeni, vrlo je niska i u svakom slučaju puno manja od tržišne vrijednosti „komada peradi” iz članka 2. Uredbe br. 77/62.

- 14 Ta je okolnost implicitno potvrđena u Uredbi Komisije EEZ-a br. 79/66 od 29. lipnja 1966. (SL 1966, br. 118), u kojoj su trtice purana razvrstane u „hrptove i vratove”, ali se na njih primjenjuje faktor konverzije koji je u Uredbi br. 77/62 bliži onomu koji se primjenjuje na „jestive klaoničke proizvode” (članak 3.) nego faktorima konverzije koji se primjenjuju na „hrptove i vratove” i „sve druge komade peradi” (članak 2. kako je izmijenjen Uredbom br. 136/62).

- 15 Stoga izraz „jestivi klaonički proizvodi” u smislu članka 3. Uredbe br. 77/62 treba tumačiti na način da uključuje proizvode sa sličnom tržišnom vrijednošću kao sporni proizvod.

Troškovi

- 16 Troškovi Komisije Europskih zajednica i vlade Savezne Republike Njemačke, koje su podnijele očitovanja Sudu, ne nadoknađuju se.
- 17 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred Bundesfinanzhofom (Savezni financijski sud) Savezne Republike Njemačke, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog,

uzimajući u obzir postupovne akte,

saslušavši izvješće suca izvjestitelja,

saslušavši usmena očitovanja tužitelja u glavnom postupku, vladu Savezne Republike Njemačke i Komisije Europskih zajednica,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegove članke od 38. do 47. i članak 177.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća EEZ-a br. 22 od 4. travnja 1962.,

uzimajući u obzir uredbe Komisije EEZ-a br. 77 od 23. srpnja 1962. i br. 136 od 31. listopada 1962.,

uzimajući u obzir Uredbu Komisije EEZ-a br. 79 od 29. lipnja 1966.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća EEZ-a br. 950 od 28. lipnja 1968.,

uzimajući u obzir Protokol o Statutu Suda Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 20.,

uzimajući u obzir Poslovnik Suda Europskih zajednica,

SUD,

odlučujući o pitanju koje mu je rješenjem od 30. lipnja 1969. uputio Bundesfinanzhof (Savezni financijski sud) Savezne Republike Njemačke, odlučuje:

- 1. Članak 14. Uredbe Vijeća Europske ekonomske zajednice br. 22 od 4. travnja 1962. treba tumačiti na način da države članice moraju poduzeti potrebne mjere za uklanjanje prepreka za primjenu uredbe koje mogu proizići iz njihova zakonodavstva, ali im nije dopušteno donošenje nacionalnih propisa koji utječu na područje primjene same uredbe.**
- 2. Člankom 1. Uredbe Vijeća Europske ekonomske zajednice br. 22 od 4. travnja 1962., u kojem je navedena određena roba uključena u**

Zajedničku carinsku tarifu, ne ovlašćuju se nacionalna tijela država članica za donošenje obvezujućih pravila tumačenja za primjenu tih opisa.

- 3. U skladu s člankom 3. Uredbe Komisije Europske ekonomske zajednice br. 77 od 23. srpnja 1962. izraz „jestivi klaonički proizvodi” treba tumačiti na način da uključuje proizvode sa sličnom tržišnom vrijednošću kao „trtice purana”.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg u 18. veljače 1970.

[potpisi]

* Jezik postupka: njemački

RADNI PRIJEVOD